

AKTUALNO

RASPORED BOGOSLUŽJA

Svete mise nedjeljom:

7, 8.30, 10, 11.30 i 19 sati

Svete mise od ponedjeljka do subote:

7 i 19 sati

Molitva svete krunice u 18,30 sati

Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom četvrtkom od 18 do 19 sati

Župna crkva je otvorena cijeli dan za osobnu pobožnost župljana.

Mogućnost za ispovijed će biti pola sata prije nedjeljnih svetih misa i prije večernje mise preko tjedna u predvorju crkve.

Komu bude potreban duhovni razgovor tijekom tjedna, neka se javi telefonski na našu samostansku portu radi dogovora sa svećenikom za termin.

RADNO VRIJEME ŽUPNOG UREDA:

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK: 16,00 – 18,00

UTORAK, PETAK: 10,00 – 12,00

SAMOSTANSKA PORTA

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK:

9,00 – 12,00 i 16,00 – 18,00 SATI

UTORAK, PETAK:

9,00 – 12,00 SATI

tel.: 2392-555; faks: 2302-467

<http://www.zupa-kraljice-svete-krunice.hr/>

Uređuje: Župni ured Kraljice sv. krunice i Komisija za bogoslužje

Tjednik Župe Kraljice svete krunice

God. XIII Broj 27 (617), 28. svibnja 2023.

KRALJICA

Blagdan Duha Svetoga

*Dođi, Duše Sveti, u naše gradove,
u naše domove, u naše obitelji,
u naše poglede, u naša srca.*

*Bez tebe čitamo knjige,
a ne bivamo mudri,
bez tebe puno pričamo,
a ne bivamo bliži.*

*Bez tebe sve su za nas samo
događaji, činjenice i brojke.
Bez tebe naš se život raspada
u dane bez smisla...*

*Dođi, Duše Sveti,
naša praznina vapije
za tvojom puninom.
Dođi, Duše Stvoritelju,
Nastani se u našem svijetu!*

I. čitanje (Dj 2, 1-11), II. čitanje (1 Kor 12, 3b-7. 12-13) Evangelje po Ivanu (Iv 20, 19-23)

Kako danas govoriti o duhu i duhovnosti u vremenu kada je dugo svaka duhovnost nijekana, pa i ludorijom proglašavana? Ipak baš u ovome vremenu treba govoriti o duhu i duhovnosti, jer je čovjek sveden na jednodimenzionalnost i time oštećen. Zapravo, ne može biti sretan i potpun ako se ostavi na jednoj dimenziji – materijalnoj (tjelesnoj). Čovjek, ljudsko biće, nije stvar. On je osoba i njegovu osobnost karakterizira duhovnost – duh.

Duh je život koji daje materijalnosti – tjelesnost - životnost. Biblija obilježava početak života uz duh, Duha Božjega. Prije Božjeg Duha sve je bilo u kaosu i tami, a poslije u kozmosu (redu) i svijetlu. Čim je Duh 'zalebdjeo nad vodama' provreo je život u svemiru. I baš u dahu Duha Božjeg nastalo je istinsko životno stvaranje. Bog je postao prepoznatljiv po svome duhu, po Životu. Znači, stvaranje svemira, pa i stvaranje čovjeka vezano je uz Duh.

Duh je život svemu stvorenome. Duh prožima sve živo, a u čovjeku je uobličen u osobnost pa je stoga čovjek sličan Bogu. On je Božja slika i prilika. Ne svojom tjelesnom anatomijom nego svojim duhom. Po duhu je univerzalan, po duhu je osoba, po duhu ljubi, po duhu je brat i sestra, prijatelj, po duhu stvara obitelj, zajednicu, čovječanstvo. Duh je taj koji karakterizira čovjeka, koji daje čovjeku bezgraničnu vrijednost koja ga diferencira od svega stvorenoga.

Duh Božji je dar Božji čovjeku, kozmosu. Duh izvodi kaos u kozmos (nered u red). Duh Božji čini velikim sve Patrijarhe, sve Proroke. Duh je u vodi. Oni baš svojim duhom daju pečat svojem vremenu i cijeloj povijesti. Duh je uzdigao Proroke u navjestitelje i animatore čovječanstva. (Apostoli preporođeni Duhom više nisu u rukama nosili ploče zakona nego Duha u srcu). Uz Duh je vezan Isusov dolazak u svijet. Isus je utjelovljen po Duhu Božjem. U Isusu je on opipljiv i očima vidljiv. I kao što je važno utjelovljenje Duha Božjega u Isusu, a moglo bi se reći da je za nas osobno još važnije utjelovljenje Božjeg Duha u našim dušama, u našoj dubini (Eckhart).

Po tome mi postajemo slični Isusu, postajemo Božji u Bogu. Pa i Isus je trajno prisutan u svijetu po svojem duhu. On obećava svojim učenicima Duha. 'Bolje je za vas da odem, ako ne odem neću vam poslati svojega Duha'. A Duh je najvažniji, jer on stvara i preporođa. U Duhu Božjem, kojega treba osjetiti u svome srcu, prepoznaje se Boga kao Oca i Isusa kao utjelovljenje Ljubavi Bože. U Duhu prepoznajemo u Isusu Sina Božjega. Bez Duha je nemoguće spoznati Isusu, pa bi se moglo reći da je nemoguće prepoznati ni dugoga

čovjeka kao čovjeka, kao prijatelja, kao brata, kao zajedničara. Duh čini čovjeka manje divljim. Dok u čovjeku ne 'proradi' Duh on je divlji, animalan.

Duh upitomljuje čovjeka. Što je čovjek produhovljeniji time je pitomiji i kulturniji. Kako zamisliti i doživjeti kulturu bez duha? Ne čudimo se da su materijalistički nazori bili rušitelji kulture. Što bi za njih značila kultura ako nije govor duha? Kako u sebi doživjeti Duha? On se nudi svim ljudima, on je u ljudima. Kako ga prepoznati? Prema velikim duhovnim učiteljima potrebno je osloboditi se stvari, svijeta, grijeha. Biti 'prazan' svijeta da bi nas mogao ispuniti duh. (Eckhart, Tauler). Dok je čovjek okupiran stvarima duh ne može progovoriti. Kad se čovjek oslobodi stvari, kad se razlikuje od stvari, tada u sebi doživljava duha i tada progovara drugim 'jezikom' i drugim 'jezicima'.

Čovjek koji je okupiran stvarima i jezik mu govori samo stvari, a čovjek pun duha (ljubavi) progovara ljubavlju. Zato se jezik duha razumije od svih ljudi. Ljudi svedeni na stvari postaju egoisti, dok ljudi duha su altruisti. Samo se ljudi u duhu i ljubavi mogu ujediniti i sprijateljiti. Duh sjedinjuje različite narode, rase, kulture. Bez duha samo se događa razdijeljenost i nerazumijevanje. Blagdan Duha Božjega za nas je skoro potresniji od Božića, jer se preko Duha Isusova očituje Isusovo djelo i Isusov život se utjelovljuje u nas. Svi smo pozvani da se oslobodimo svega onoga što nam smeta da u nama progovori Duh Božji.

Dok se to ne dogodi mi ne poznajemo ni Isusa ni Boga stvoritelja. 'Kad su dvojica ili trojica skupljena u moje ime (u mojoj ljubavi) ja sam s njima'. Bog je tamo gdje se ljudi susreću u ljubavi. Bez duha se ne može govoriti ni o bratstvu ni o istinskoj ljubavi. Zar cijela Isusova misija nije bila da čovjeka probudi u duhu? Time čovjek i biva čovjek. Zapravo, po duhu čovjek postaje preporođen. Nema drugog preporođenja ako se ne dogodi u Duhu.

Sigurno je on nepoznat onome tko u njemu nije probuđen, a isto tako onaj tko je u duhu probuđen taj je preporođen u svojem biću i bivstvu. U svojoj vjeri. Duh mu je najveći dokaz. Kao što ljubav sama sebe najjasnije pokazuje i dokazuje. Tako je i s duhom. Probuđen čovjek u Božjem duhu prepoznaje Boga i čovjeka. Božić se 'dogodio' u 'noći', a Duhovi se događaju u punini svijesti (na svjetlosti). U Utjelovljenju Bog postaje čovjek, a u Duhu čovjek postaje kao Bog, Božji. Plodovi su Duha: bratstvo, zajedništvo, ljubav...

Tamo gdje je Duh Božji tamo je ljubav i život. Tamo je čovjek osmišljen i smiren uza sve poteškoće.

Marijan Jurčević, OP